

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.5. Vincentius Bellovacensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

dam familiaribus illiteratis, lecta de ser-
mone latino in gallicum scitissime conver-
tebat. Legebat autem libentius libros
Patrum utpote stabilitæ admodum autho-
ritatis, quam Doctorum recentium.

Sæcul. XIII.

A.C. 1155.

§. V.

Vincentius Bellovacensis.

Sancti Ludovici bibliotheca fuit, quæ
Vincentio Bellovacensi opportunita-
tem dabat componendi librum suum,
quem Speculum Magnum vocabat. Vin-
centius Bellovaci natus Ordinem S. Do-
minici vix institutum intraverat. Le-
ctioni præcipuam & compositioni operam
navantis fama usque ad aures Regis S. Lu-
dovici pervenit, qui benevolentia causa
Montem Regium, quo sæpe divertebat,
illum venire iussit. Vincentius apud
eum lectoris munere fungebatur, ac re-
giorum Principum studia inspiciebat; for-
tassis etiam monachos auditores habebat
& discipulos.

Echard.

Summa

S. Tho. vind.

p. 73. p. 16.

p. 19. 20.

Igitur Regis beneficio libris affluens,
litteras faciliores reddendi gratia e cun-
ctis, quos legerat, authoribus sacris &
profanis, quæ utiliora videbantur, in u-
num congeffit corpus: idque a *Speculo*
mundi, seu libello, quem hoc sub nomine
prius ediderat, distincturus *Speculum Ma-*
gnum dixit. Hoc grande opus in tres
divisit

p. 491.

p. 41.

p. 46.

p. 74. 75.

Sæcul XIII.
A. C. 1255.
divisit partes. Primam nuncupavit *Speculum Naturæ*, quia totam historiam naturalem complectitur. Alteram appellavit *Speculum doctrine*, quoniam de scientiis omnibus agit. Tertiam nominavit *Speculum Historiæ*, eo quod contineat totam seriem historiæ ab orbe condito usque ad annum 1250, vel potius 1253, quia refert Petri Veronensis martyrium & ad Coelites adscriptionem.

p. 500.

Vinc. lib. 31.
c. 204.
p. 65.
dist. 20.
In præfatione totius operis author quasdam observationes facit, quæ produnt qualis Critica illius temporis fuerit. De autoritate librorum loquens post litteras sacras Summorum Pontificum Decretalibus primum decernit locum, Gratiani exemplum sequens, qui autoritate Leonis IV. nititur, nec animadvertit, hunc Papam Decretales a S. Silvestro incipere; cum Gratianus adhibeat omnes, quas Isidorus collegit, & antecessoribus Leonis attribuit. Ita Vincentius has falsas Decretales non modo scriptis Patrum, verum etiam canonibus conciliorum præfert, S. Bernardum inter Patres numerat; & S. Anselmum Bedam, Alcuinum, Rabanum, & alios in loco minore ponit. Agnoscit, se quædam e scriptis incerti authoris ac dubiæ fidei excerpta, quæ nec defendat, nec rejiciat, inseruisse, eo quod ea legere salva fide possint credentes, Deum relata facere potuisse: & hoc prin-

p. 58.

principium promit e quodam opere, quod S. Hieronymo perperam adscribitur. Inter historias serias eundem cum Cæsare ac Suetonio locum tribuit historiae Caroli Magni sub nomine Archiepiscopi Turpini priore seculo excusæ. Fatetur, se annos accurate notandos haud suscepisse ob authorum hac in re discrepantiam, ac historiae Ecclesiasticæ studium suo tempore neglectum queritur.

Sæcul. XIII.
A. C. 1255.
de nativ.
S. Mar. to. 3.
p. 443.
p. 76.
ap. Reuber
p. 67.
Ech. p. 50.
p. 43.

§. VI.

S. Ludovici in Religiosos Mendicantes propensio.

Inter omnes Religiosos Ordines maxime duos Mendicantes Fratrum Prædicatorum Minorumque amabat Rex S. Ludovicus, dicebatque, se, si dividi posset in partes duas, utrique Ordini unam daturum esse. Aspirans igitur ad perfectionis apicem, statuerat filio in spem regni genito, cum primum is ætatem haberet idoneam, plane coronam cedere, atque alterutrum intrare Ordinem bona Reginæ conjugis venia, cui hora tempestitiva id clam aperuit. Illa silentium quidem petitum promisit, sed in rem neutiquam consensit, rationes solidas, ut eum inde avocaret, afferens. Remansit ergo in aula; sed a rebus fluxis animum magis semper

G. de Bello.
c. 12.